

ταὶ ἤθελεν εἶναι ἅμα καὶ Μουσικοὶ, καθὼς ὅλοι οἱ ἄριστοι τῶν Παλαιῶν· ἢ τὸ ὀλιγώτερον οἱ Μουσικοὶ ἤθελε καταλαμβάνουσι καλῶς τὰ Ποιήματα, τὰ ὅποια ἐπιχειρίζονται νὰ τονίσωσι· ὅθεν δὲν πρέπει οὔτε οἱ Μουσικοὶ νὰ εἶναι ἀμέτοχοι Παιδείας (καθ' ἡμᾶς καιροῦς) οὔτε οἱ Ποιηταί, καὶ εἰ δυνατὸν, καὶ ἅπανα ἢ Μερὸς τῶν Παιδευμένων νὰ εἶαι ἀμέτοχοι τῆς Μουσικῆς· ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ Εἶδος τῆς Μαθήσεως, ὅχι μόνον μετὰ τὴν Ποιητικὴν λαμβάνει προσφυσάτην Ἐνωσιν, ἀλλὰ συμβάλλει πολλὰ καὶ πρὸς Γύμνασιον, καὶ Ὁξύτητα τῆς Διανοίας· καὶ ἡ Θεωρία του εἶναι χρήσιμος πρὸς τὴν ἀκριβῆ Διάγνωσιν πολλῶν Ἐπισημῶν· διὸ καὶ Πυθαγόρας, καὶ Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Πλούταρχος, καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ μεγάλοι Σοφοὶ τῆς Παλαιότητος ἦσαν Εἰδήμονες αὐτῆς τῆς εὐγενούς Μαθήσεως, καὶ Συγγραφεῖς περὶ αὐτῆς κατέλιπον.

Συσηματα διάφορα Μελικῶν Ποιημάτων.

Καὶ οἱ μὲν Τρόποι τῶν Παλαιῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους ἔφερον εἰς εὐσῶχον Ἐνωσιν μετὰ Ῥυθμοῦ, Ἀρμονίας, καὶ ἀκριβοῦς Συνθήκης τὴν Μουσικὴν, ἦσαν ὡς προσέλεχθη. Τὰ δὲ πρὸς τοιαύτην Χρῆσιν ἐτοιμαζόμενα Ποιήματα, ἐμεθοδεύοντο κατὰ ποικίλα τινὰ Συσηματα, καὶ διαφόρους Διαιρέσεις· τῶν ὁποίων τὸ Ἐπισημότερον ἔχει ὡς ἀκολούθως.

Ποιήματα κατὰ Στίχου, Συσηματικά, Μικτά, καὶ Κοινά.

Πρῶτον ἀπὸ ὅλα τὰ Εἶδη τῶν Ποιημάτων ἄλλα λέγονται κατὰ Στίχου Ποιήματα, καὶ ἄλλα Συσηματικά. Καὶ κατὰ Στίχου συμπληροῦνται ἀπ' Ἀρχῆς ἄχρι Τέλους τιν, καθὼς αἱ δύο

Ποιήσεις τοῦ Ὀμήρου μετὰ μόνον τὸ Ἡρωϊκὸν Μέτρον τῶν Στίχων, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα τοῦ Λυκόφρονος μετὰ μόνον τὸ Ἰαμβικόν, καὶ τὰ ὅμοια. Συσηματικά δὲ, ὅσα εἶναι συντεθειμένα ἀπὸ πολλὰ Μέτρα, ἢ Εἶδη Στίχων, πολυτρόπως συμπλεκόμενα. Καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ Εἶδη τοῦ Πινδάρου, καὶ σχεδὸν ὅλα τὰ κυρίως λεγόμενα Λυρικὰ Ποιήματα Ἐπειτα ἀπὸ τὰ Συσηματικά, ὅσα μὲν εὐρίσκονται μεμιγμένα μετὰ τὰ κατὰ Στίχου Ποιήματα, καθὼς εἶναι τὰ Χορικὰ Μέλη εἰς τὰς Τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου, καὶ Σοφοκλέους, καὶ εἰς τινὰς Κωμικὰς τοῦ Ἀριστοφάνους, διδουσι τὸ ὄνομα καὶ εἰς τὸ Ὀλον, καὶ τὰ τοιαῦτα Ποιήματα ὀλοκληρα καλοῦνται Μικτά. Ὅσα δὲ καὶ κατὰ Στίχον μετροῦνται, καὶ εἰς Συσηματα περιορίζονται, λέγονται κοινὰ Ποιήματα· καὶ εἶναι τοιαῦτα τῆς Σαπφούς τὰ ὀλίγα σωζόμενα, καὶ ἐσσηθίζοντο νὰ συνθέττωνται κατ' αὐτὸν τὸν Τρόπον καὶ τὰ λεγόμενα Φαλαίικια.

Διαιρέσεις τῶν Συσηματικῶν Ποιημάτων κατὰ τοὺς Τραγικούς καὶ Λυρικούς, καὶ Κωμικούς Ποιητάς.

Καὶ πάλιν τὰ Συσηματικά Ποιήματα ἰδίως διαιροῦνται ἐκ μὲν τῶν Τραγικῶν καὶ Λυρικῶν Ποιητῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ Συνήθως εἰς Στροφὴν, καὶ Ἀντιστροφὴν, καὶ Ἐπιφθόν· καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε διάτινα Συνήθειαν τῶν Ἀρχαίων, οἵτινες ἐσύνθετον τοὺς ὕμνους, καὶ τὰς Λατρευτικὰς ὕμνας τιν ἐκ δύο Στίχων μεγαλητέρων, καὶ ἐνὸς μικροτέρου, καὶ εἰς τὰς ἑορτάστων χορεύοντες περὶ τοὺς Βωμοὺς, ὅταν μὲν ἔφαλλον τὸν πρῶτον Στίχον οἱ Χορευταί, ἐκινουῦντο σφροβόμενοι ἀπὸ τῶν Δεξιῶν ἐπὶ τὰ Ἀριστερά, δηλαδή ἀπὸ Ἀ-